

de rooie roeptoeter

De Rooie Roeptoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roeptoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roeptoeter te Oisterwijk.

Nummer 36 * november 1994

THE PAAGMAN PAPERS OPENBAAR NA 10 JAAR RRT

L. H. PAAGMAN
t.n.v. 04242-2470

5062 SH OISTERWIJK, 20 Maart 1982
Dorweg 177

Bestuur St. Petrusstichting

Kap. Huiberslaan 20

OISTERWIJK.

Geacht Bestuur,

Misschien bent U ervan op de hoogte, dat ik reeds eerder correspondeerde met Uw heer de Vries omtrent het karakter van het Kerkklokje. Er groeit in de kring van mijn mede-gelovigen een steeds groter onbehagen over dat karakter: een onbehagen, dat zich in feite toespitst op twee terreinen:

- a) de plaatsruimte, die wordt toegestaan aan politieke partijen en actiegroepen van allerlei aard, alsmede de inhoud van die stukjes
- b) het socialistisch karakter van veel stukjes c.q. bijdragen, die men gemeenlijk acht te behoren tot de levensbeschouwelijke rubrieken.

Slechts de redactie van Uw blad schijnt het te ontgaan, dat men in vele actiegroepen steeds dezelfde personen terugvindt, met name mensen van een duidelijk linkse signatuur. Achter het telefoonnummer van een veelvuldig in Uw blad figurerend anti-N-bom comité bijv. verschuilt zich - in de hier ten lande alom gepraktiseerde geslubimeeroe anonimiteit - ene Thérèse. Bij enig onderzoek blijkt deze Trees N-bom niemand anders te zijn dan de vrouwelijke helft van een zeer actief communistisch echtpaar. Namen als Russ en Kooymans zullen we dan voorlopig maar onbesproken laten. Hiertegen groeit verzet.

Uit een merkwaardig soort democratische gezindheid of concurrentie-overwegingen t.o.v. de Klepperman ruimt U dan ook nog plaats in voor andere politieke partijen en andere groepen, zodat Uw blad een aanzienlijk brok politiek bevat. Misschien denkt U uit commerciële overwegingen daarbij ook aan de lezerskring, maar ik moge U erop attent maken, dat zulks niet strookt met de oorspronkelijke opzet van het Kerkklokje. U late zulks beter of aan de Klepperman en trekt medewerkers aan, die het redactionele gedeelte weer brengen op het niveau en in de zin van een KERKKlokje. Bijgaand doe ik U twee knipsels toekomen ter illustratie van het hierboven onder b) bedoelde fenomeen. Wij weten uit de geschriften van ene Lenin, dat de godsdienst één der vijf steunpilaren van de samenleving vormt, die ondergraven dienen te worden teneinde de wereld zonder oorlog tot een socialistische wereld om te turnen. Wij accepteren het echter niet, dat het Kerkklokje zich daarvoor laat gebruiken en degradeert tot een Rooie Roeptoeter.

mijn geduld is thans ten einde: ik heb besloten mij aan te sluiten bij c.q. mede leiding te geven aan de groep van Oisterwijkers, die actie wensen te ondernemen tegen deze ontwikkelingen in Uw blad. Ik moge U adviseren het gewicht/belang van dit schrijven niet te onderschatten: NU is er nog overleg mogelijk, straks kan er wéér een actiegroep zijn, maar dan van een ander karakter dan die thans in Uw blad optreden. Uw reactie zie ik gaarne spoedig tegemoet,

Hoogachtend,

Genoeg geluld

Het zit ons tot hier. Die kleinburgerlijke angst-aanjagende vertelseltjes van columnist Huup in het Kerkklokje. Alsof we in staat zijn alle onwenselijke toestanden zonder pardon over de grens te zetten om daarna weer rustig pijprokend naar Mies Bouwman en Willem Duijs te kijken, gezeten achter de geraniums met dure vaas die dan weer zonder inbraakrisico voor het raam getoond kan worden. De column van Huup houdt de mensen een verleden voor dat voltooid verleden tijd is. Oisterwijk is, of je het prettig vindt of niet, een multi-culturele samenleving. Maar voor columnist Huup, het prototype van een Gemeentebelangen-aanhanger, bestaat kleurig Oisterwijk uit mooi aangeharkte voortuintjes zonder hondepoep en onaangepaste vreemdelingen. Wij Oisterwijkers - het eigen volk? - hebben een enorme hekel aan misbruik van sociale voorzieningen, oreert Huup. En dan wordt over de rug van 'asieltoeristen' weer een veeg uitgedeeld aan de niet-Wij Oisterwijkers. Onverdroten legt hij verbanden tussen de toename van winkeldiefstallen en jongeren uit Oost-Europese landen, tussen criminaliteits-toename en de komst van asielzoekers. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden stelt Huup of het nu om crimineel gedrag van vluchtelingen of van drugsverslaafden gaat. Zonder pardon de grens over. Ferme taal, eens effe lekker kankeren op het vreemde en dan weer gezellig naar de kneuterigheid van de Oisterwijkse Revue om met de Wij-Oisterwijkers het lokale volkslied te zingen. Maar helaas voor Huup zijn Willem Duijs en Huub Groenland een uitstervend mensensoort. Zelfs Kortmann en Henk Verhoeven nemen ze niet op in hun Sterrenslag-team. Daarin vervulde Gert Timmermans met dochter Sheila de hoofdrol, maar die hebben dan ook de Heer ingeruild voor Playboy en houseparty's. Wat ons betreft mag Huup zijn column stoppen en met Toos Vlamincx gaan rappen in de Oisterwijkse Revue.

Genoeg geschoten

Waar we ook onze buik van vol hebben zijn de losse flodders van de kroniekschrijver van het Politieteam Oisterwijk. Ook hij heeft het niet begrepen op anders gekleurden en andere nationaliteiten. Een greep uit de politieberichten van de laatste maanden: Joegoslaaf slaat Rus met ijzeren staaf (uit een voetbalspel blijkt bij nader lezen!), zakkenrollerij door twee Algerijnen en Tunesiër, man uit Zaïre aangehouden, Algerijn maakt amok in café, drie Roemenen met gesto-

len spullen aangehouden, daders vermoedelijk uit China afkomstig, Algerijn aangehouden met gestolen fiets, zes bewoners OC aangehouden, 130 asielzoekers met elkaar slaags, twee Roemenen aangehouden voor het stelen van trainingspakken. Ook kun je maar beter plat Oisterwijk spreken (wordt nooit vermeld in politieberichten). Maar als de dader op een andere manier gebrekkig Nederlands spreekt en daarbij druk gebaart, dan zal de lezer dit weten. Het lijkt erop alsof er nooit een blonde man in gesnapt wordt, het gaat altijd om daders met zwart lang haar tot op de schouders. Ook kleding en sieraden verradt de dief: niet al te fris uitzijnde jongeman, mannen in rode en zwarte t-shirts, een aan drugs verslaafde dief, een zich uitkleedende (en ook nog buitenlandssprekende) man en een negroïde man met aan de rechterhand twee opvallende zilverkleurige ringen. Het is fijn voor onze veiligheid dat de politie criminelen aan hun uiterlijk kan herkennen. Misschien onzerzijds nog één tip. Moeders houdt uw kinderen binnen als u een corpulente geüniformeerde blanke man tegenkomt, met kalend voorhoofd dat slinks verscholen gaat achter een platte pet. Ze zijn zeer schietgevaarlijk.

The Muppet-show

Een paar maanden geleden, op een rustige zomeravond werd er bij mij aangebeld. Op zich niets bijzonders. "Good evening", zei een kleine man, waarna hij meteen verder ging met: "Please, can you help me, can you give me money". Nu ben ik niet zo strooierig met geld, eigenlijk

vooral niet omdat ik het niet heb, maar deze man wekte mijn nieuwsgierigheid. Zijn naam ben ik vergeten, maar hij vertelde dat hij rechtstreeks van het politiebureau kwam. Volgens hem had hij daar onterecht lange tijd vastgezet en hadden ze hem nu, 's avonds laat, op straat gezet. Eigenlijk hoorde hij in Gilze-Rijen op het asielzoekerscentrum thuis, maar hij wist niet hoe hij daar nu zo laat nog moest komen, zonder een cent op zak. Ik besloot op het politiebureau te informeren en nam de man mee. Volgens de agent was de 'verdachte' opgepakt bij een poging tot inbraak. Toen ik de lange arm vroeg of dat verdachten altijd zo lang vastgehouden werden tot ze nergens meer konden aankloppen, bekoelde de conversatie aanzienlijk. Hij bevroor eigenlijk. Kortgezegd kon het de agent helemaal niets schelen wat er met de man gebeurde. Bovendien, er was net een moord gepleegd in Moergestel (!) en dat was op dat moment veel belangrijker. Ik liet hem op mijn manier weten dat ik vond dat er zo niet met mensen omgesprongen kon worden, ook al hebben ze ergens ingebroken. Waarop de agent dreigde mij buiten te zetten. Ik ontstak in woede en vroeg welke muppets hij daar nog meer voor mee wilde nemen. Terwijl de agent driftig om zijn collega's begon te roepen, stond de man waar het allemaal om ging driftig aan mijn jas te trekken. "Please sir, no troubles". Ik besloot eieren voor mijn geld te kiezen en de man mee naar huis te nemen. Hij kwam uit Kosovo, maar zijn Engels liet een al te lang levensverhaal niet toe. Ik bood hem wat te eten en drinken aan en probeerde samen met een behulpzame buurvrouw onderdak voor de vluchteling te vinden. Deze verontschuldigde zich constant voor de overlast en voelde zich opgelaten. Het OC in Oisterwijk wilde de man niet opnemen. Hij moest maar terug naar Gilze. Maar daar had hij geen geld voor. "Dan moet hij straks ergens buiten slapen", probeerde ik nog. "Ja, dat moet dan maar". Een eerdere poging richting Gilze om de man op te laten halen, was ook al op niets uitgelopen, dus werd ik weer eens kwaad. Ik liet weten dat ik dit geen manier van handelen vond. Enkele tirades en telefoontjes brachten ons geen streep verder. Ik besloot dat ik de man zelf maar even naar Gilze moest brengen. De man was erg nerveus en kreeg tranen in de ogen toen hij vertelde over zijn geboortestreek en wat daarvan geworden was. Ik had medelijden. Inbreker of niet, hij was te ver van huis voor dit gezeik over regeltjes die hij zelf niet begreep. Toen ik hem bij het portiershuis van het asielzoekerscentrum in Gilze afzette, bedankte hij mij hartelijk. "Ik begrijp het niet", zei een van de por-

tiers. "Je bent hartstikke gek, ik had hem lekker buiten laten staan". Inderdaad, hij begreep er niets van.

Politiek gedraai rond OC

De overeenkomst over het Opvangcentrum voor asielzoekers en het verzoek tot tijdelijke uitbreiding van de capaciteit heeft ook de politieke tongen losgemaakt. Sommige partijen sprongen gretig in op de door de politie gesignaleerde toename van strafrechtelijke feiten gepleegd door asielzoekers en op de petitie van recreatieondernemers aan de Scheibaan, die tegen verlenging van de overeenkomst zijn. Deze signalen mogen best serieus genomen worden, maar niet de politieke discussie bepalen. VVD en Gemeentebelangen geven aan dat ze veel moeite hebben met de huidige ontwikkelingen rond het asielzoekerscentrum. Zij zien het draagvlak onder de bevolking afnemen, zonder dat ze aangeven hoe ze dat geconstateerd hebben. De VVD verzet zich zelfs al tegen een verlenging van de overeenkomst. D'66 maakt zich op grond van de politieverhalen vooral zorgen over de kwaliteit van de asielzoekers en voor het CDA zijn de procedures van belang. Het is echter hypocriet om nu te zwaaien met een nota Natuur en Landschap, die vestiging van het centrum moeilijk maakt, terwijl, toen het CDA nog in het College zat, deze nota als beleidsinstrument regelmatig van tafel werd geveegd als dat zo uitkwam. Slechts PvdA en GroenLinks stelden zich positief op en wezen op de verantwoordelijkheid die het gemeentebestuur moet nemen inzake de opvang van asielzoekers. Gemeentepolitiek houdt niet op bij de gemeentegrens. Het vluchtelingen-vraagstuk is een mondiaal probleem. Het is de vraag of de Oisterwijkse politici wel bereid zijn om een draagvlak te vormen voor continuering van de opvang van asielzoekers.

10 Jaar RRT Een uitnodiging voor abonnees

Op zaterdag 5 november bestaat de RRT tien jaar. Alle abonnees worden die dag uitgenodigd om 12.00 uur 's middags in De Rode Lelie (Natuurtheater) om een toast op de RRT uit te brengen via een zeer speciaal buitenlands drankje. Daarna is er een gratis lunch met vegetarische soep. En de cultuur vergeten we uiteraard ook niet. Tot 16.00 zijn er optredens. Komt allen!

Burrie's Kèk op Osterwèk

Spoken

Het redactiecollectief van de RRT is onafhankelijk. Om dat te staven wordt al jaren geschermd met die ene anarchist die in dit blad zou schrijven en met mijn column. Maar in dit individualiseringstijdperk heb ik een gezond portie wantrouwen tegen collectieven opgebouwd, ook al zijn ze niet van de staat. Volgens mij had Paagman namelijk gelijk toen hij beweerde dat die communisten zich altijd schuil houden achter anonieme collectieven. En met mijn Sherlock Holmes petje op ben ik eens in de oude archiefdoos gedoken. In het Kerkklokje deed ik een opmerkelijke vondst. Op 28 maart 1969 schreef J.B. Paagman een artikel getiteld 'Waar gaan we heen met de vernieuwing?', waarin hij zich huiverig toonde voor de progressieve ontwikkelingen in maatschappij en kerk. Als tegengif gaf hij samen met anderen het blad 'Waarheid en Leven' uit. Die linksen waren uiterst content met de ontwikkelingen in de katholieke kerk. Kapelaan Harry Maas schreef in het Kerkklokje al positief over Kabouters en Hippies. Maar dat niet iedereen happy was, Paagman doorzag die linksen, was hun een doorn in het oog. Een week na Paagmans brief reageerden zij al in het Klokje. Natuurlijk onder de dekmantel van God, anders was het stuk niet geplaatst. Maar wie in het artikel het woord Pasen door Roepoeterfeest vervangt en Christus en God door de RRT lost de puzzel van de linkse samenzwering al aardig op. Helemaal als je weet dat de schrijfster, een meisje uit klas zes van de St. Agnesschool, al voorbestemd was om later een hotemetoot in GroenLinks te worden. Het onthullende artikel wil ik u niet onthouden:

Wat is Pasen voor ons?

Pasen is een heel groot feest. Iedereen zou eigenlijk gelukkig moeten zijn. Maar dat zijn we niet allemaal. We moeten hieraan helpen door het licht van Christus aan te nemen en door te geven. Ook wordt er van ons verwacht dat we niet alleen in gedachten en woorden maar ook in daden zoveel mogelijk op Christus lijken. Maar de duisternis is nog zo groot. Sommige mensen zeggen zelfs: "God bestaat niet" of "Hij is dood". Wij moeten eigenlijk blij zijn dat we het fijne van ons leven, ons geloof wel kennen. Voor ons is die duisternis al grotendeels licht geworden. God is helemaal niet dood en ik weet zeker dat Hij hier en overal is. Ook nu is Hij in ons midden (...) Het is allemaal zo moeilijk want we zijn nog maar zo klein. Dat zullen we toch nooit begrijpen en dat hoeft ook niet. Als we maar weten dat God oneindig goed is en dat, als hij er niet was, ik en jullie en niemand er waren. Daarom vraag ik U, geef dat het licht steeds groter wordt en Pasen voor alle mensen een lichtfeest mag zijn. Amen.

Ja, ja. Een calimero-effect oproepen van nietigheid, maar ondertussen namen de linksen Oisterwijk met rasse schreden in. Mochten voor dit artikel alleen Taxandria en de ongetwijfeld van onbesproken gedrag zijnde Dumoulin-boys uit het Westend hun voetbalberichten publiceren, na het pittige artikel kon ineens ook Nevelo aanschuiven in het Kerkklokje. Zelfs een heuse actiegroep 'Geen dijk door Oisterwijk' nam het Klokje als spreekbuis tegen een vierbaansweg die - dwars over Klompven, Nemelaer en Kampina - Oisterwijk had kunnen behoeden voor economisch verval. Maar nee hoor, een volkspetitionnement met 5000 handtekeningen volgde met steun van fellow-traveller Albert Lavrijsen. Ook het gezin was niet langer veilig in het Klokje. Er werd plotseling plaats ingeruimd voor een in Oisterwijk plaatsvindend Internationaal Vrijgezellencongres. Vast weer zo'n duistere internationale bijeenkomst van vrijmetselaars. Nee, als GroenLinks eerlijk was vierden ze nu het 25-jarig jubileum van de Bevrijding van het Kerkklokje in plaats van 10-jaar RRT. Misschien denkt u dat ik spoken zie, maar begon het daar in het Communistisch Manifest ook niet mee?

Burrie

Bon voor gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH
Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!).
